

Απόφαση 1471 (2005)

Ταχύρρυθμες διαδικασίες ασύλου στα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης¹

1. Τα τελευταία χρόνια τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης υιοθέτησαν διάφορες ταχύρρυθμες διαδικασίες ασύλου υπό την κλιμακούμενη πίεση για την άμεση και αποτελεσματική εξέταση των αιτημάτων ασύλου. Η έκφραση «ταχύρρυθμες διαδικασίες» φαίνεται απλή με μια πρώτη ματιά. Όμως καλύπτει ποικίλες καταστάσεις και διαδικασίες.

2. Θα πρέπει να αναζητηθεί μια ισορροπία μεταξύ της ανάγκης των κρατών να εξετάζουν τα αιτήματα ασύλου άμεσα και αποτελεσματικά και της υποχρέωσής τους να επιτρέπουν την πρόσβαση σε μια δίκαιη διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα σε όσους έχουν ανάγκη τη διεθνή προστασία. Άρα, ο όρος «εξισορρόπηση» δεν σημαίνει «συμβιβασμός», γιατί τα κράτη σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να αθετήσουν τις διεθνείς υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει δυνάμει της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων και του συναφούς Πρωτοκόλλου του 1967 καθώς και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

3. Σε διεθνές ή περιφερειακό επίπεδο δεν υπάρχει ενιαίος ορισμός της έννοιας «ταχύρρυθμες διαδικασίες ασύλου». Η έκφραση υποδηλώνει μόνον ότι κάποια αιτήματα ασύλου εξετάζονται ταχύτερα από κάποια άλλα.

4. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποπειράθηκε να εναρμονίσει τις διαδικασίες ασύλου, συμπεριλαμβανομένων των ταχύρρυθμων, καταλήγοντας σε πολιτική συμφωνία επί της πρότασης Οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα². Όμως, διάφοροι φορείς μεταξύ των οποίων η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, μη κυβερνητικές οργανώσεις και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατέκριναν έντονα αυτήν την πρόταση. Υποστήριξαν ότι περιλαμβάνει αρκετές περιοριστικές και αμφιλεγόμενες πρακτικές που στηρίζονται στον ελάχιστο κοινό παρανομαστή. Κυρίως εξέφρασαν σοβαρές ανησυχίες επειδή η πρόταση δεν εγγυάται την προσήκουσα και δίκαιη εξέταση κάθε αίτησης ασύλου ούτε το δικαίωμα άσκησης αποτελεσματικής προσφυγής σε κάθε περίπτωση. Εξέφρασαν επίσης το φόβο ότι οι ρυθμίσεις της πρότασης μπορεί να οδηγήσουν σε επαναπροώθηση και παραβίαση των δικαιωμάτων των αιτούντων άσυλο τα οποία προστατεύονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

5. Λόγω της μεγάλης ποικιλίας των περιπτώσεων των ταχύρρυθμων διαδικασιών και του μεγάλου αριθμού των διαφορετικών διαδικασιών που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης οι διαδικασίες ασύλου στην Ευρώπη κινδυνεύουν να μετατραπούν σε «λαχεία»: το επίπεδο της παρεχόμενης προστασίας και η αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα θα εξαρτώνται από τη διαδικασία που εφαρμόζει το κράτος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα ασύλου.

6. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέλαβε την πρωτοβουλία για την εναρμόνιση των διαδικασιών ασύλου, συμπεριλαμβανομένων των ταχύρρυθμων, με την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου, αλλά οι σχετικές ρυθμίσεις είναι ελλειμματικές και άρα είναι κατεπείγουσα η ανάγκη της επεξεργασίας και της υιοθέτησης κατευθυντήριων οδηγιών βέλτιστων πρακτικών για τις ταχύρρυθμες διαδικασίες που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Αυτές οι οδηγίες είναι αναγκαίες για τις ταχύρρυθμες διαδικασίες στο σύνολό τους ή για κάποιες από τις πτυχές τους που δημιουργούν ειδικότερα προβλήματα.

¹ Υιοθετήθηκε από τη Συνέλευση στις 7.10.2005.

Μετάφραση και επιμέλεια: Γραφείο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες στην Αθήνα.

² Σημείωση της επιμελήτριας: πρόκειται για την Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου της 1.12.2005, που δημοσιεύθηκε σε L 326 της 13.12.2005.

7. Οι πτυχές αυτές είναι τεσσάρων ειδών. Αφορούν στην εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής, στην εφαρμογή της αρχής της τρίτης ασφαλούς χώρας, συμπεριλαμβανομένης της αρχής της «ιδιαίτερα ασφαλούς τρίτης χώρας», στις διαδικασίες εξέτασης των αιτημάτων ασύλου στα σύνορα των χωρών υποδοχής και στο δικαίωμα άσκησης αποτελεσματικής προσφυγής με ανασταλτικό αποτέλεσμα. Αυτά τα τέσσερα σημεία δημιουργούν κάποιους φόβους. Πρόκειται ειδικότερα για τον κίνδυνο επαναπροώθησης, για την ιδιαίτερη κατάσταση των ευάλωτων ομάδων – όπως είναι τα παιδιά, τα θύματα βασανιστηρίων, σεξουαλικής βίας ή εμπορίας ανθρώπων – και για την άρνηση πρόσβασης στις ελάχιστες διαδικαστικές εγγυήσεις, όπως είναι το δικαίωμα σε νομική συνδρομή και εκπροσώπηση, σε εξατομικευμένη συνέντευξη καθώς και σε υπηρεσίες διερμηνείας.

8. Για τους προαναφερόμενους λόγους η Κοινοβουλευτική Συνέλευση καλεί τις κυβερνήσεις των κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης να υιοθετήσουν τα ακόλουθα μέτρα:

8.1. ως προς τη γενικότερη εφαρμογή των ταχύρρυθμων διαδικασιών:

8.1.1. να σέβονται την εξισορρόπηση μεταξύ της ανάγκης της άμεσης και αποτελεσματικής εξέτασης των αιτημάτων ασύλου και της ανάγκης σεβασμού των διεθνών υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει δυνάμει της Σύμβασης του 1951 και του Πρωτοκόλλου του 1967 για το Καθεστώς των Προσφύγων καθώς και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών,

8.1.2. να εξασφαλίσουν το σεβασμό της αρχής της μη επαναπροώθησης, που αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της διεθνούς προστασίας των προσφύγων: «ουδεμία συμβαλλομένη χώρα θα απελαύνη ή θα επαναπροωθή, καθ' οιονδήποτε τρόπον, πρόσφυγας, εις τα σύνορα εδαφών ένθα η ζωή ή η ελευθερία αυτών απειλούνται για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων» (άρθρο 33 της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων),

8.1.3. να περιορίσουν την εφαρμογή των ταχύρρυθμων διαδικασιών στις προφανώς βάσιμες αιτήσεις ασύλου επιτρέποντας την άμεση έκδοση θετικών αποφάσεων επί των αιτημάτων ασύλου ή στις έκδηλα καταχρηστικές ή προφανώς αβάσιμες,

8.1.4 να λαμβάνουν υπόψη ότι σε κάποιες περιπτώσεις η επιτάχυνση της εξέτασης των προφανώς αβάσιμων ή έκδηλα καταχρηστικών αιτημάτων ασύλου μπορεί να είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική στο επίπεδο της προσφυγής, όταν συνδυάζεται με συντομότερες αλλά εύλογες προθεσμίες για την άσκησή της,

8.1.5 να εφαρμόζουν τις ελάχιστες διαδικαστικές εγγυήσεις ισότιμα για όλους τους πρόσφυγες,

8.1.6 να διασφαλίσουν την ποιότητα των εκδιδόμενων αποφάσεων σε πρώτο βαθμό ως τη βέλτιστη παράμετρο που συμβάλλει στην επιτάχυνση της διαδικασίας ασύλου,

8.2 Ως προς την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής:

8.2.1 να υιοθετήσουν σαφείς και δεκτικούς απόδειξης μηχανισμούς προστασίας που εγγυώνται την απρόσκοπτη πρόσβαση στη διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα που μπορεί να οδηγήσει στη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα ή άλλων μορφών διεθνούς προστασίας,

8.2.2 να μην προβλέπουν την αντιστροφή του βάρους της απόδειξης, δηλαδή να μην επιβάλλουν στον αιτούντα άσυλο την υποχρέωση να αποδείξει ότι είναι ανασφαλής μια χώρα, και να του παρέχουν πραγματική δυνατότητα να ανταποδεικνύει το τεκμήριο της ασφαλούς χώρας,

8.2.3 στο πλαίσιο της πρότασης οδηγίας του Συμβουλίου να υιοθετήσουν με ιδιαίτερη προσοχή τον κατάλογο των ασφαλών χωρών καταγωγής ώστε να μην αποδυναμωθούν οι κανόνες προστασίας των αιτούντων άσυλο που προέρχονται από αυτές τις χώρες και να μην αμφισβητηθεί η αρχή της προστασίας των προσφύγων που στηρίζεται στην εξατομικευμένη κατάσταση του

αιτούντα άσυλο και όχι στη γενική ανάλυση και στην αξιολόγηση της κατάστασης που επικρατεί στη χώρα καταγωγής,

8.2.4 ο χαρακτηρισμός περιοχής της επικράτειας της χώρας καταγωγής του αιτούντα άσυλο ως ασφαλούς και η εξέταση της ευλόγως εφικτής δυνατότητας του να εγκατασταθεί σ' αυτήν πρέπει να διέπονται από επαρκείς εγγυήσεις,

8.2.5 να εξασφαλίσουν την περιορισμένη εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς χώρας καταγωγής,

8.3 ως προς την έννοια της τρίτης ασφαλούς χώρας, συμπεριλαμβανομένης της έννοιας της πλέον ασφαλούς τρίτης χώρας:

8.3.1 να λάβουν υπόψη τους ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έκρινε στην υπόθεση T.I. κατά Ηνωμένου Βασιλείου ότι η εφαρμογή της έννοιας της τρίτης ασφαλούς χώρας δεν απαλλάσσει τη χώρα υποδοχής από τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει δυνάμει του άρθρου 3 για την απαγόρευση των βασανιστηρίων, της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας ακόμα και όταν εφαρμόζεται η Σύμβαση του Δουβλίνου για το κράτος που είναι υπεύθυνο να εξετάσει την αίτηση ασύλου,

8.3.2. να διασφαλίσουν την περιορισμένη εφαρμογή αυτής της έννοιας και τη σύμφωνη με τις παρακάτω εγγυήσεις εξέταση κάθε αίτησης ασύλου, λαμβάνοντας υπόψη τη Σύσταση R (97) 22 της Επιτροπής Υπουργών προς τα κράτη μέλη που περιλαμβάνει κατευθυντήριες οδηγίες για την εφαρμογή της έννοιας της τρίτης ασφαλούς χώρας:

8.3.2. i. την κύρωση και την εφαρμογή από την τρίτη χώρα της Σύμβασης του 1951 και άλλων σχετικών συμβάσεων του διεθνούς δικαίου των δικαιωμάτων του ανθρώπου, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για τα ευρωπαϊκά κράτη,

8.3.2. ii. την εφαρμογή αποτελεσματικής διαδικασίας ασύλου στην τρίτη χώρα που προβλέπεται από τη νομοθεσία και εφαρμόζεται στην πράξη,

8.3.2. iii. τους ειλικρινείς και στενούς δεσμούς του αιτούντα άσυλο με την τρίτη χώρα,

8.3.2. iv. τη ρητή συγκατάθεση της τρίτης χώρας να επιτρέψει την επανεισδοχή του αιτούντα άσυλο και να εφαρμόσει στην περίπτωση του ολοκληρωμένη και δίκαιη διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα και την εγγύηση προστασίας από την επαναπροώθηση,

8.3.2.v. το βάρος της απόδειξης για την ασφάλεια της τρίτης χώρας για κάθε περίπτωση αιτούντα άσυλο πρέπει να φέρει η χώρα ασύλου και ταυτόχρονα να παρέχεται στον ενδιαφερόμενο η πραγματική δυνατότητα να ανταποδείξει το τεκμήριο της ασφάλειας,

8.3.2.vi. τον αποκλεισμό της εφαρμογής της έννοιας της τρίτης ασφαλούς χώρας στις ευάλωτες περιπτώσεις των αιτούντων άσυλο, συμπεριλαμβανομένων των χωρισμένων από τις οικογένειές τους παιδιών και όσων υποφέρουν από τραυματικές εμπειρίες που οφείλονται σε βασανιστήρια ή κακομεταχείριση, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής ή άλλης βίας που στηρίζεται στο γένος,

8.4. ως προς τους αιτούντες άσυλο στα σύνορα:

8.4.1. σύμφωνα με την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, να διασφαλίσουν την καταγραφή όλων των αιτούντων άσυλο στα σύνορα και την πρόσβασή τους στη διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα με την υποβολή του αιτήματος ασύλου,

8.4.2. να διασφαλίσουν ότι όλοι οι αιτούντες άσυλο, είτε βρίσκονται στα σύνορα είτε εντός της επικράτειάς τους, απολαμβάνουν τις ίδιες αρχές και εγγυήσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα,

8.4.3. να διασφαλίσουν την υιοθέτηση σαφών και δεσμευτικών οδηγιών για τη μεταχείριση των αιτούντων άσυλο στα σύνορα, σύμφωνα με το δίκαιο και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του διεθνούς προσφυγικού δικαίου,

8.5. ως προς το δικαίωμα άσκησης προσφυγής με ανασταλτικό αποτέλεσμα: να διασφαλί-

σουν το σεβασμό του δικαιώματος στην άσκηση πραγματικής προσφυγής κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος άσκησης προσφυγής κατά των αρνητικών αποφάσεων και του δικαιώματος αναστολής εκτέλεσης των μέτρων έως ότου οι εθνικές αρχές εξετάσουν εάν οι σχετικές αποφάσεις είναι σύμφωνες με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,

8.6. ως προς τους αιτούντες άσυλο που στερούνται εγγράφων ταυτότητας ή είναι κάτοχοι πλαστών εγγράφων: να μην χαρακτηρίζουν παραπλανητικά τα αιτήματα ασύλου ούτε να τα απορρίπτουν με μοναδική αιτιολογία την έλλειψη των εγγράφων ταυτότητας ή την κατοχή πλαστών εγγράφων,

8.7. ως προς τις προθεσμίες: να μην εφαρμόζουν αυτόματα και μηχανικά σύντομες προθεσμίες για την υποβολή της αίτησης ασύλου, λαμβάνοντας υπόψη ότι στην υπόθεση *Jabari* κατά Τουρκίας το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έκρινε ότι η αυτόματη και μηχανική εφαρμογή της σύντομης προθεσμίας των πέντε ημερών για την υποβολή αιτήματος ασύλου παραβιάζει το θεμελιώδες δικαίωμα που προστατεύει το άρθρο 3 της Σύμβασης,

8.8. ως προς τη διάρκεια της διαδικασίας: να διασφαλίσουν το σεβασμό του δίκαιου χαρακτήρα της με τρόπο που να μην πλήττεται χάριν της ταχύτητας και να προβλέψουν εύλογες προθεσμίες που εξασφαλίζουν την πρόσβαση στις βασικές διαδικαστικές εγγυήσεις,

8.9. ως προς την εφαρμογή των ταχύρρυθμων διαδικασιών στους αιτούντες άσυλο που θεωρούνται επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια ή στις περιπτώσεις όπου εξετάζεται η εφαρμογή των ρητρών αποκλεισμού του άρθρου 1 ΣΤ της Σύμβασης: να διασφαλίσουν την εξαίρεση αυτών των υποθέσεων από τις ταχύρρυθμες διαδικασίες και την πρόσβαση στις διαδικαστικές εγγυήσεις λαμβάνοντας υπόψη τις Κατευθυντήριες Οδηγίες της Επιτροπής Υπουργών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και την Καταπολέμηση της Τρομοκρατίας της 11.7.2002 καθώς και τη Σύσταση (2005) 5 της Επιτροπής Υπουργών προς τα κράτη μέλη για τον αποκλεισμό από το καθεστώς του πρόσφυγα στο πλαίσιο του άρθρου 1 ΣΤ της Σύμβασης της 18^{ης} Ιουλίου του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων,

8.10. ως προς τον εξατομικευμένο καθορισμό και την εξατομικευμένη συνέντευξη με όλους τους αιτούντες άσυλο:

8.10.1. να σέβονται την γενικά παραδεδεγμένη αρχή σύμφωνα με την οποία οι αιτούντες άσυλο έχουν το δικαίωμα σε εξατομικευμένο καθορισμό του καθεστώτος του πρόσφυγα,

8.10.2. να διασφαλίζουν το δικαίωμα όλων των αιτούντων άσυλο σε προσωπική συνέντευξη σε γλώσσα που κατανοούν, παρέχοντάς τους τη δυνατότητα πρόσβασης σε δωρεάν νομική συνδρομή κατά την εξέταση του αιτήματός τους σε πρώτο βαθμό καθώς και στη διαδικασία της προσφυγής,

8.11. ως προς τις εξαιρέσεις από τις ταχύρρυθμες διαδικασίες: να μην εφαρμόζουν ταχύρρυθμες διαδικασίες όταν οι αιτούντες άσυλο είναι ευάλωτοι και οι υποθέσεις τους περίπλοκες, κυρίως στις περιπτώσεις των χωρισμένων από τις οικογένειές τους / ασυνόδευτων παιδιών, των θυμάτων βασανιστηρίων και σεξουαλικής βίας και εμπορίας ανθρώπων καθώς και όταν ανακύπτουν ζητήματα εφαρμογής των ρητρών αποκλεισμού της Σύμβασης του 1951,

8.12. ως προς την κράτηση:

8.12.1. να αποφεύγουν γενικά να διατάσσουν την κράτηση των αιτούντων άσυλο. Η κράτηση πρέπει να διατάσσεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις και για το συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα,

8.12.2. όταν επιβάλλεται η κράτηση των αιτούντων άσυλο να διασφαλίζουν τον περιορισμό της προσωπικής τους ελευθερίας σε χώρους ξεχωριστούς από αυτούς όπου κρατούνται οι υπόδικοι ή οι κατάδικοι και να τους εξασφαλίζουν συστηματικά πρόσβαση σε αποτελεσματική νομική συνδρομή σε όλα τα στάδια της διαδικασίας καθώς και σε υπηρεσίες καταρτισμένου και εξειδι-

κευμένου διερμηνέα,

8.12.3. να διασφαλίσουν συγκεκριμένους λόγους που επιτρέπουν την κράτηση και την εξαντλητική απαρίθμησή τους καθώς και τις προσήκουσες εγγυήσεις, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων του άρθρου 5 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,

8.12.4. να επιτρέπουν τον έλεγχο των χώρων κράτησης, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών ζωνών διερχομένων (transit) από ανεξάρτητους φορείς,

8.13. ως προς τις συνθήκες κοινωνικής προστασίας να παρέχουν τις προσήκουσες υπηρεσίες πρόνοιας, συμπεριλαμβανομένης της ιατρικής βοήθειας, στους αιτούντες άσυλο καθ' όλη τη διάρκεια εφαρμογής της διαδικασίας καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα, συμπεριλαμβανομένου του σταδίου της εξέτασης της προσφυγής,

8.14. ως προς τη διαδικασία έκδοσης αποφάσεως να διασφαλίσουν την κατάλληλη επιμόρφωση όλων των αξιωματούχων που χειρίζονται αιτήματα ασύλου καθώς και την πρόσβασή τους σε πηγές πληροφόρησης και έρευνας προκειμένου να εκπληρώνουν το έργο τους συνεκτιμώντας το γένος και την ηλικία των αιτούντων άσυλο και λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη την ειδικότερη κατάσταση των θυμάτων των βασανιστηρίων και της κακοποίησης, συμπεριλαμβανομένων των θυμάτων της σεξουαλικής ή άλλων μορφών βίας που στηρίζεται στο φύλο,

8.15. ως προς το ρόλο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες να διευκολύνουν τις δραστηριότητές της που αφορούν στην επίβλεψη εφαρμογής της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων και στη δημιουργία δομών στο πλαίσιο της διαδικασίας ασύλου γενικότερα και στο πλαίσιο των ταχύρρυθμων διαδικασιών ασύλου ειδικότερα, και να διασφαλίσουν την πρόσβασή της σε περιοχές κλειδιά, συμπεριλαμβανομένων των μεθοριακών περιοχών,

9. Η Συνέλευση καλεί επίσης το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβει υπόψη τις προαναφερόμενες ανησυχίες για την εφαρμογή των ταχύρρυθμων διαδικασιών κατά τη συζήτηση για την υιοθέτηση της τροποποιημένης πρότασης Οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα. Επίσης, η Συνέλευση καλεί το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβει υπόψη τα σχετικά σχόλια και την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και των μη κυβερνητικών οργανώσεων για την πρόταση της Οδηγίας,

10. Περαιτέρω, η Συνέλευση καλεί την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες να συνεχίσει τις σημαντικές δραστηριότητες του ελέγχου και της ενίσχυσης των δομών, που εντάσσονται στο πλαίσιο της επίβλεψης της εφαρμογής της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων της για την εκπαίδευση των αξιωματούχων που χειρίζονται υποθέσεις αιτημάτων ασύλου σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.